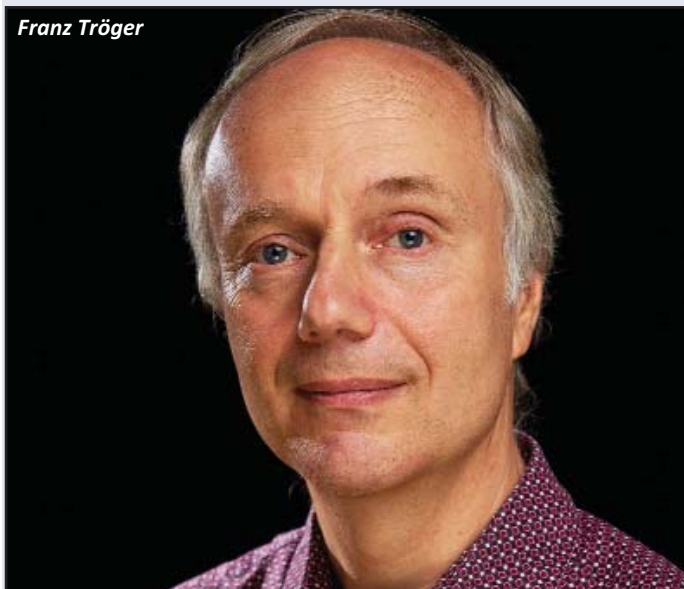

de cameră pe texte de Aloïse Corbaz (2015), exemplificate atât audio și video cât și cântate de autor la pian, Brăm a reușit să atingă temele de discuție propuse, a captat atenția publicului și a creat un dialog real cu cei prezenți. Un punct de legătură găsit de către compozitor între Elveția și România a fost prezentarea lucrării *Our da sumbrivas lungas* – un Ciclu de lucrări pentru șase voci soliste, compuse pe poemele autoarei Rut Plouda. Poemele sunt scrise în limba reto-romană (dialectul Vallader) una dintre cele patru limbi vorbite în Elveția și care are origini comune cu limba română.

Subliniind faptul că spre deosebire de începuturile perioadei sale de creație astăzi compozitorii au libertatea de a-și alege metodele de lucru (materialul sonor, forma și conținutul) lipsiți de constrângerea unui sistem anume, compozitorul elvețian a fost tot timpul preocupat în demersul său componistic de comunicarea lucrărilor sale către public. Toate piesele au ca punct de plecare o idee sau o poveste, dar pentru a ajunge să compui așa, susține dânsul, trebuie mai întâi să-ți însușești toate tehnicile și metodele înaintașilor. Abia după ce ai învățat cât mai mult și ai o bază solidă poți deveni liber.

Franz Tröger

În ceea ce privește relația dintre compozitor și public, părerile au fost diverse așa cum era de așteptat, iar discuțiile aprinse au dat naștere unor altor întrebări. Cât de important este să te gândești la public atunci când creezi? Cât de importantă este interpretarea în transmiterea partiturii? Relația dintre compozitor și interpret? Oare publicul știe ce vrea? Ce public alegi, pentru cine alegi să scrii, pentru că odată cu creșterea exponențială a omenirii interesele și preocupările publicului s-au diversificat. Va mai fi publicul de acum la fel cu cel de peste 20 de ani?

Concluzia compozitorului Thüring Bräm a fost aceea că este până la urmă o problemă de autenticitate. Trebuie să fim autentici cu noi înșine și atunci publicul va rezona cu demersul nostru artistic. În cele din urmă, pot spune că am asistat, într-o zi de miercuri cu parfum de tei, nu numai la o prelegere despre propria creație ci și la o lecție de autenticitate.

Într-un dialog cu Alfred Hoffman din anul 1990, Ștefan Niculescu, întrebat de către acesta: "Cine va veni la București?", în Festivalul care tocmai căpăta viață, a răspuns: "Lista se completează încă. Deocamdată, fără să stabilim în înșiruire nici o ierarhie, putem cita pe compozitorul german Karlheinz Stockhausen, pe Zygmunt Krauze, Włodzimierz Kotonski...". Astăzi, 28 de ediții mai târziu, nu putem decât să ne bucurăm cu toții că "Lista se completează încă..."

Elena APOSTOL

Franz Tröger: Musicboxes – ceasul mecanic

Pe 26 mai la ora 11 a avut loc, la sala de proiecții a UNMB, întâlnirea cu performerul și compozitorul german **Franz Tröger**. Structurată clar, discuția a constatat într-o prezentare a instrumentului – sau a familiei de instrumente – *cutie muzicală* sau *ceas mecanic*. Ne-a expus istoria sa, modul de funcționare – cu demonstrații, desigur –, a vorbit despre activitatea sa cu acest instrument dar și despre alți compozitori care au scris pentru ceas mecanic.

La început exista doar varianta cu 22 de sunete – acum există și cu 33. Din repertoriul existent, piesele care pot fi adaptate cel mai ușor sunt piese simple pentru pian sau chitară și anumite piese din muzica renașterii, de exemplu. Variante ale instrumentului pot fi găsite în Antichitate, dar și abordate de compozitori precum Mozart și Haydn.

Din punct de vedere tehnic, sunt implicate trei elemente: motorul (în acest caz *performerul* care rotește manivela pentru a deplasa cartela, purtătorul de informație (cartela perforată – cu un obiect special – în anumite locuri pentru a declanșa anumite note) și generatorul de sunet (dinții / pieptenele de metal care produce sunetele propriu-zise). Construcția și modul de „activare” duc la anumite limitări: dinamica practic inexistentă – toate sunetele au aceeași nuanță, intensitate; de asemenea durata sunetului este limitată / fixă.

Este un instrument imprecis, dar pentru Franz Tröger în aceste deficiențe se poate găsi farmecul ceasului mecanic; „Care este cel mai bun rezultat pe care îl pot scoate la suprafață din aceste imperfecțiuni?”

Franz Tröger a studiat (și absolvit) pianul, compoziția și muzicologia în München și Berlin. Activează ca director muzical și instrumentist la Stadttheater Basel, la Züricher Theater am Neumarkt și la E.T.A.-Hoffmann-Theater Bamberg. Se specializează în compoziția pentru ceas mecanic și totodată este profesor asociat Berliner Hochschule für Schauspielkunst.

Irina VESA

Corneliu Dan Georgescu – 80 de ani

Un eveniment care îl include pe **Corneliu Dan Georgescu**, este, sau ar fi normal să devină, un atractor al muzicienilor și publicului de înaltă ținută intelectuală. Cu atât mai mult cu cât, vorbim despre o aniversare marcată prin două acțiuni – o lansare de carte și vizionarea ultimului său film cu muzică proprie.

E greu să-l desparți pe creatorul Corneliu Dan Georgescu de gânditorul și teoreticianul Corneliu Dan Georgescu. Ambele ipostaze sunt remarcabile și se află într-o legătură orchestrată de o personalitate puternică ce se impregnează în orice ar face acest autor (lucrări muzicale, studiu, interviu, cronică, intervenție), astfel încât acest „orice” devine recognoscibil și un vehicul purtător de profunzime a ideilor ce se regăsesc acolo investite. Căci, la Corneliu Dan Georgescu, când ne lăsăm fascinați de profunzimea, adâncimea unei viziuni, ne trezim deodată proiectați la înălțime, la altitudinea preocupărilor sale ce survolează cu „ochi de vultur” atât propriul „peisaj” interior cât și pe cele ale altora.

A fost așadar, o mare bucurie să asist la lansarea primului său volum de studii și eseuri de muzicologie ce